

Год. III

Редакторъ: Мих. Д. Николовъ.

Кн. 5

Трайко Симеоновъ.

Пѣсенъта на сирачето.

Смилете се, хора, надъ мене нещастно,
За милость къмъ вази простирамъ ржцѣ,
Безъ майка, безъ татко, о какъ е ужасно
Да бждешъ сираче съ убито сърце! . .

Смилете се, хора, о вижте какъ зъзна
И голо, и гладно съ блѣдо лице,
Повѣрвайте въ Бога и менъ ми омръзна
Къмъ вази катъ просякъ да слагамъ ржцѣ! . .

Смилете се, хора, навсждѣ неволя
Кому да изкажа моята тжга,
Само съмъ саминко, на вази се моля,
О, вижте какъ босо азъ газя снѣга! . .

Смилете се хора и влѣйте утѣха
Въвъ мойто злочесто и клето сърдце.
И гладно и голо — безъ бащина стрѣха —
За милость простирамъ къмъ вази ржцѣ! . .